

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 43. Causa Pauli Erythriensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 412.

§. XLIII.

Causa Pauli Erythriensis.

Ep. 67.

Supl. XVI.

§. 23.

Theophilus, cum Synesii in rebus gerendis dexteritatem agnosceret, facilius eidem negotia in Pentapoli tractanda committebat; Synesius autem, quæcunque a Sede Alexandrina venissent mandata, tanquam divina Oracula venerabatur. Igitur profectorem adornavit, ut oppida Palebiscam, & Hydracem, in finibus deserti Lybiæ sita, visitaret, quamvis vias a grassatoribus infestari non ignoraret. Hæc oppida a principio Diœcesis Erythriensis pars fuerant, verumtamen temporibus S. Athanasii proprium Episcopum, Nomine Siderium, habuerant, cui alter non successit. Tunc vero Theophilo animus erat, iisdem rursus Episcopum dare, & Diœcesi Pauli, Episcopi Erythriensis, ea subtrahere. Synesius, ubi illuc pervenit, populum advocat, Epistolas a Theophilo ad eos directas tradit, & quas ipse acceperat, prælegit. Persuadere conatur, ut Episcopum eligant; verum hujus populi affectum, quo in Paulum ferebantur, vincere non potuit. Sua etiam potestate usus, ab Ecclesiæ ministris comprehendendi illos iussit, quos licentius reclamare inter populum notaverat; hos custodia tradidit tanquam seditionis reos, &

& pecunia corruptos, atque Ecclesia ex-
 pulit. Nulli labori pepercit, ut populi
 motus compesceret; ea, qua valebat,
 eloquentia Sedis Alexandrinæ Dignita-
 tem extulit, memorans, quemcunque ho-
 norem huic Sedi vel tribuerent, vel sub-
 traherent, eundem ipsi Numini tributum,
 vel subtractum crederent.

Sæculum V.
 A. C. 412.

Populus Theophili Nomen pronun-
 ciabat, dans maximæ Reverentiæ signa;
 alii, humi prostrati, inter lamenta quasi
 præsentem obtestabantur, ne sibi charis-
 simum Pastorem eriperet. Mulieres,
 manus levantes, & liberos suos præsen-
 tantes, oculos claudebant, ne Sedem E-
 piscopalem, noto sibi Pastore vacuam,
 cernerent. Commota sunt Synesii vi-
 scera, & timens, ne aliud, quam sibi
 commissum fuerat, ageret, conventum
 solvit, jubens, ut quarta post die redi-
 rent, postquam ante horrenda in eos o-
 mnes maledicta pronuntiasset, qui vel
 pecunia, vel partium studio, vel quacun-
 que alia privata utilitate seducti, contra
 obedientiam, Ecclesiæ debitam, quid-
 quam loqui auderent.

Ubi constituta dies advenit, ardor
 populi nihil remiserat; non saltem ex-
 pectarunt, donec interrogarentur, sed
 unus omnium clamor, & confusæ voces
 fuere; cum Diaconi silentium imperas-
 sent, clamores in fletus, & tristia lamen-

Ll 3

ta

Sæculum V.

A. C. 412.Paulus Ery-
thriensis.Pall. ep. p.
211.

ta desiere; simul viri, fœminæ, infantes, que gemebant. Hi Patrem, alii fratrem, alii filium reposcebant; quippe Paulus ætatis flore vigeat. Synesio, loqui paranti, turba scriptum obtulit, rogans, ut id prælegi juberet. In hoc Scripto adjurabant Synesium, ut vim populo inferre cessaret, & exspectaret, donec hac super re Legatum cum Decreto ad Theophilum misissent, imo etiam Synesium rogabant, ut Epistola missa pro ipsa hanc gratiam precaretur. Tunc cum Presbyteri, & populus docebant, quibus circumstantiis Sidereus fuisset ordinatus, & quomodo, ipso defuncto, Palebisca, & Hydrax in pristinum statum, & Erythrum subjectionem redissent. Imo affirmabant, edito Theophili Decreto, Paulum sibi datum fuisse Episcopum. Hoc quidem Decretum non producebant, sed testes adducebant illius Provinciae Episcopos. Synesius, antequam Ptolemaidem reverteretur, omnia, quæ gesserat, ad Theophilum perscripsit, eaque humillime ejus judicio submittebat. Nihilominus eidem insinuat, sua quidem opinione, singulari hujus populi in Paulum affectui aliquid indulgendum, nec alium eis Episcopum obtrudendum.

In eodem oppido, qui Hydrax dicebatur, collis erat, in quo ruinæ antiqui munimenti viscebantur, in finibus Diceesium

cesium Erythriensis, & Dardanensis siti; Sæculum V.
Paulus Episcopus Erythriensis locum A. C. 412.

hunc suæ esse jurisdictionis dicebat, quia
ibi loco alterius veteris novam Ecclesiam
consecrasset; contra Dioscorus Episco-
pus Dardanensis affirmabat, hunc locum
omni tempore ad se pertinuisse; id qui-
dem verum, quondam populum, cum ho-
stes incurrerent, illuc ad orandum con-
venisse, verumtamen locum ad oratio-
nem non esse consecratum, sicut etiam
consecrati dici non possent montes, &
valles, in quibus forte bellicis tempori-
bus populus orasset. Postquam igitur
Synesius, jubente Theophilo, in hujus li-
tis circumstantias inquisivit, apparuit,
certissimum esse, hujus loci Dominum es-
se Dioscorum; erat vero is locus, modica
domus, cujus claves cum Dioscorus secum
asportasset, eam Paulus aperiri jusserat,
& allatam a se mensam per fraudem con-
secraverat. (*) Indigna res visa Synesio,
quod sanctæ Religionis cæremonias ad-
hibuisset, ut rem alienam usurparet. Ego,
inquit: *nihil Sanctum, nihil Sacrum æsti-
mo, nisi cum justitia, & sanctitate fiat;
hinc obtentæ hujus Consecrationis nulla
mibi reverentia fuit. Deus ad illos acce-
dere solet, qui sine pravis affectibus sunt,
& ad recipiendam gratiam dispositi; si
vero in animis hominum iracundia locum*

L1 4

babeat,

(*) En vestigium Altaris portatilis!

Sæculum V. *habeat, quomodo Spiritus S. advenire pro-*
A. C. 412. *fit, ille nempe Spiritus, quem peccatum in*
anima pelleret, si prius in ea habitasset.
 Episcopus Paulus errorem suum agnovit
 & Dioscorus in contractum consensit,
 quippe locum istum, litis causam, eidem
 æquis conditionibus vendidit.

§. XLIV.

Alia in Provincia Cyrenaica negotia.

Ead. epist.
p. 215.

Cum quidam Presbyter, nomine Jafon,
 Presbyterum alium, cui nomen Lam-
 ponianus, verbis offendisset, ab ipso ve-
 pulavit; Lamponianus a Jafone accusa-
 tus, culpam confessus est, & in pœnitentiam
 a Conventibus Ecclesiasticis separa-
 tus. Is dolorem animi suis lacrymis si-
 gnificabat, rogabatque populus pro eo,
 ut ei Gratia fieret; at Synesius senten-
 tiam non mutavit, & auctoritatem absol-
 vendi Cathedræ Pontificiæ, id est, Theo-
 philo reliquit. Hoc solum omnibus Pres-
 byteris, qui forte præsentibus futuri essent,
 permisit, ut Lamponiano, in mortis peri-
 culo constituto, Communionem darent.
Nemo enim, inquit: per me ligatus me-
rietur; si vero sanitati restituatur, pri-
stinis panis obnoxius erit, & a vestra be-
nignitate indulgentiæ signum expectabit.
 Hic videmus absolutionem ab ipso Metro-
 polita, qui pœnam impoluerat, Superiori
 reservatam.

Inter